

// urbanistyka // perspektywa //

Piaseczno rośnie szybko, ale nie składa się w całość. To miasto złożone z fragmentów: osiedli, szkół, parkingów, galerii, autonomicznych obiektów i infrastruktury drogowej, bez ciągłości przestrzeni publicznych.

Projekt Ramy wspólne wyrasta z przekonania, że to młodzież stanowi jedną z najważniejszych sił witalnych miasta — twórczą, eksperymentującą i nie do końca jeszcze sformatowaną. Jednocześnie jest to grupa, która najszybciej traci dostęp do przestrzeni: zbyt dorosła na place zabaw, zbyt młoda na wiele instytucji kultury, często pozbawiona własnego zaplecza i środków. Swoboda działania nie polega tu na braku reguł, lecz na dostępie do podstawowych warunków: miejsca, energii, narzędzi, wiedzy i wsparcia. Architektura nie ma prowadzić ani wychowywać — ma umożliwiać. Ma być obecna wtedy, gdy jest potrzebna, i obojętna wtedy, gdy nie trzeba jej zauważać.

Projekt nie próbuje „naprawić” fragmentarycznego kontekstu. Przyjmuje go i działa w jego logice — przez kolizje, przecięcia i nakładanie się porządków. Najbardziej wyraźnym momentem tej strategii jest połączenie nowego budynku ze Starą Mleczarnią. Obie bryły nie stoją obok siebie — wspierają się i przenikają. Nowy budynek przecina istniejący, wybija w nim otwór i przejmuje część jego ciężaru. Żelbetowe nadproże spinające to połączenie opiera się na nowym rdzeniu baru mlecznego. To, co otwiera starą strukturę, jednocześnie ją podtrzymuje i stabilizuje. Kolizja nie jest tu formalnym gestem, tylko realną zależnością: nowa interwencja narusza istniejący budynek, ale bierze za to odpowiedzialność. To napięcie — między ingerencją a podparciem — staje się podstawowym mechanizmem całego projektu.

Bryła nowego budynku nie buduje jednego czytelnego frontu ani osi. Zamiast tego wprowadzono serię przesunięć, obrotów i rozcięć, które generują lokalne sytuacje: wejścia, kieszenie, place, przejścia. Skala jest celowo rozbita — obiekt odnosi się jednocześnie do dużych kubatur usługowych i drobniejszej zabudowy jednorodzinnej. Parterowy charakter oraz cofnięte elementy techniczne sprawiają, że budynek nie dominuje przestrzeni, tylko w nią wchodzi.

Wejście nie jest reprezentacyjne. Znajduje się w szczelinie pomiędzy starym i nowym budynkiem — w miejscu, gdzie kolizja jest najbardziej odczuwalna. To przejście nie porządkuje ruchu, tylko go inicjuje. Nie ma jednego uprzywilejowanego kierunku ani jednej poprawnej drogi wejścia. Układ komunikacyjny opiera się na tym, co już istnieje. Ciągi pieszo-rowerowe otaczające działkę zostają wciągnięte do środka poprzez system dojazdów, który nie prowadzi do jednego punktu, tylko rozprasza dostęp. Do budynku można wejść z wielu stron — nie ma jednego „przodu”. Przy wejściach zlokalizowano stojaki rowerowe bez wydzielania osobnej strefy dla jednego typu użytkownika. Obsługa samochodowa korzysta z istniejącej infrastruktury — dojazd odbywa się przez parking sąsiadującej biblioteki. Miejsca dla osób z niepełnosprawnościami zlokalizowano bezpośrednio przy wejściach do najważniejszych stref, skracając drogę do minimum, zamiast wpisywać je w ogólny system parkowania.

Logika budynku wychodzi poza obrys elewacji — fizycznie i funkcjonalnie. Aktywności mogą rozlewać się na chodnik, parking czy trawnik — niezależnie od tego, czy leżą one w granicach działki, czy też nie. To nie jest gest formalny, tylko konsekwencja przyjętej logiki: skoro miasto działa jako zbiór fragmentów, projekt nie próbuje go zamknąć w jednej formie. Zamiast tego tworzy miejsce, które może się rozszerzać, kurczyć i negocjować swoje granice w czasie.

//przestrzeń // funkcja // program //

Przestrzeń hali i system rdzeni tworzą układ wzajemnie się uzupełniający. Otwarta wnętrza daje możliwość działania, natomiast rdzenie zapewniają strukturę, infrastrukturę i stabilność. Są ciężkie, trwałe i odporne na zmiany programu. Ich rola nie polega na definiowaniu sposobu użycia przestrzeni, lecz na ograniczeniu kosztu i ryzyka śmiałego działania: wszystko, co podstawowe, jest już na miejscu.

Otwarta przestrzeń hali pozostaje pozbawiona hierarchii. Jednorodne, rozproszone światło naturalne eliminuje podziały na centrum i peryferia, scenę i zaplecze. Jest to przestrzeń bez uprzywilejowanych punktów. Nie jest przypisana do jednej funkcji ani jednej grupy użytkowników. Może się zmieniać, zagęszczać lub pustoszeć.

Parter działa jako jedna, ciągła przestrzeń – stara i nowa mleczarnia są tu zszyte w jeden organizm. Nie ma wyraźnych granic między strefami; są raczej gradienty intensywności.

Wejście jest miejscem styku: recepcja, ochrona, szatnia i toalety nie organizują przestrzeni, tylko ją „uruchamiają”. Dalej przestrzeń się rozlewa.

W części historycznej działa strefa wystawy – bardziej skupiona, ale nie odcięta. Obok funkcjonuje bar mleczny z zapleczem kuchennym – ciężki, konkretny, codzienny.

Strefa rekreacji nie jest dodatkiem. To miejsce zwolnienia, bycia razem, bez celu. Jej kulminacją jest gotowanie – rozumiane nie jako usługa, tylko jako rytuał. Wspólne przygotowywanie jedzenia buduje relacje, uczy sprawczości i podstawowych umiejętności.

Sala wielofunkcyjna działa w dwóch trybach. Otwarta – staje się przedłużeniem hali, kolejnym polem

działania. Zamknięta – przejmuje pełną kontrolę akustyczną i funkcjonalną. Ściany przesuwne nie tylko dzielą przestrzeń, ale też tworzą alternatywne ciągi komunikacyjne. Sala wielofunkcyjna

uzupełniona jest o przestrzeń współdzieloną ze strefą fablabu – możliwe jest wykorzystanie jej jako greenroom, salę prezentacji lub rozszerzenie powierzchni sali w przypadku większych wydarzeń.

Fablab jest przestrzenią pracy. Część czysta (komputery, projektowanie) i część brudna (materiały, narzędzia) działają obok siebie. Strefa napraw z kanałem samochodowym wprowadza coś, czego zwykle w takich obiektach nie ma: możliwość zdobycia praktycznej wiedzy. Nie symulacji, tylko faktycznej pracy. To przesuwają ciężar z konsumpcji na utrzymanie i odpowiedzialność.

Biblioteka jest najcichszym elementem parteru – ale nie zamkniętym. Raczej filtrem niż osobnym światłem, aktywnym zapleczem merytorycznym fablabu.

Zaplecze (dostawy, odpady) jest wpięte w układ bez ukrywania go – funkcjonuje równolegle, nie jako niewidzialna infrastruktura. Rdzenie wyposażone są w zakrywane niecki mieszczące kontenery, a odpady następnie są gromadzone w jednym wydzielonym pomieszczeniu.

Wyższe kondygnacje starej mleczarni zagęszczają program. Pierwsze piętro to przestrzeń pracy – biura, które można dzielić, łączyć, przestawiać.

Drugie piętro odwraca logikę parteru. Zamiast intensywności – wyciszenie. Pojawia się Social Media Lab: studio nagrań, radio, fotografia – narzędzia produkcji własnych narracji. Obok przestrzenie skupienia i pokoje wycofania. Jest też miejsce na rozmowy z psychologiem – nie jako dodatek, tylko jako równoprawna część programu. Budynek nie udaje, że każdy sobie poradzi sam.

Pod ziemią wszystko jest bardziej jednoznaczne. Garaż na 25 miejsc, w tym dla osób z niepełnosprawnościami. Rampa jednokierunkowa z sygnalizacją – rozwiązanie proste, dostosowane do przewidywanego, ograniczonego ruchu pracowników obiektu.

// konstrukcja //

Konstrukcja budynku odzwierciedla podstawową ideę projektu: rozdzielenie tego, co stałe i stabilne, od tego, co zmienne i adaptowalne. Elementy nośne koncentrują się w wyraźnie zdefiniowanych strukturach – rdzeniach i układach wsporczych – które przejmują obciążenia i zapewniają bezpieczeństwo. Pozostała część budynku pozostaje możliwie lekka, otwarta i podatna na przekształcenia.

Konstrukcja budynku dawnej mleczarni, ze względu na zły stan techniczny istniejących elementów wewnętrznych oraz wtórne przekształcenia, została zredukowana do zachowanych w nienaruszonej formie ścian elewacyjnych. To właśnie one stanowią najistotniejszy nośnik wartości obiektu – jego rozpoznawalnej sylwety, obecności w krajobrazie oraz zakorzenienia w pamięci zbiorowej. Elewacje funkcjonują jako lokalna dominanta i punkt odniesienia, dlatego ich zachowanie pozwala utrzymać ciągłość tożsamości miejsca, mimo wprowadzenia nowej struktury wewnętrznej.

Wnętrze budynku zostało ukształtowane od nowa w oparciu o współczesny układ konstrukcyjny. Wprowadzona konstrukcja drewniana z drewna klejonego warstwowo oraz elementów drewna klejonego krzyżowo stabilizuje istniejące ściany elewacyjne i jednocześnie przenosi obciążenia nowych stropów oraz dachu. Układ ten współpracuje z żelbetowym rdzeniem zlokalizowanym w miejscu dawnej klatki schodowej, który pełni funkcję głównego elementu usztywniającego oraz nośnego – stanowi oparcie dla belek dachowych i stabilizuje cały system stropów. Wykorzystywanie drewna jako materiału konstrukcyjnego jest świadomą decyzją wpływającą na obniżenie śladu węglowego.

Istniejące ściany elewacyjne zostały wzmocnione poprzez iniekcję spoin, lokalne przemurowania, wprowadzenie wieńców obwodowych oraz stalowych ściągów, a następnie zakotwione do nowej konstrukcji, co zapewnia ich stateczność i trwałość. Nowa struktura pozostaje czytelnie odróżniona od historycznej substancji, przy jednoczesnym zachowaniu jej zewnętrznego charakteru.

Dach zaprojektowano jako drewniany, oparty na belkach z drewna klejonego, z widoczną od wnętrza strukturą. Stropy nad kondygnacjami mają konstrukcję drewnianą, natomiast strop nad piwnicą oraz rzeń komunikacyjny ze schodami i windą wykonano w żelbecie, co zapewnia odpowiednią sztywność oraz bezpieczeństwo pożarowe całego układu.

Nowy budynek oparty na pięciu masywnych rdzeniach murowanych, wzmocnionych elementami żelbetowymi. To one przejmują główne obciążenia i stanowią punkty podparcia dla konstrukcji dachu. Dach tworzy przestrzenny ruszt z drewnianych kratownic, usztywniony stalowymi krzyżulcami, rozpięty pomiędzy rdzeniami. Rozwiązanie daje dużą, otwartą przestrzeń bez konieczności wprowadzania podpór pośrednich.

Ściany zewnętrzne zaprojektowano jako lekką konstrukcję słupowo-ryglową ze stali, połączoną z fundamentami i konstrukcją dachu, co zapewnia stabilność całego układu przy jednoczesnym zachowaniu elastyczności w kształtowaniu elewacji.

Istotnym elementem projektu jest ponowne wykorzystanie materiału – cegła z rozbiórki została użyta jako uzupełnienie nowych elementów konstrukcyjnych, zarówno w budynku istniejącym, jak i projektowanym, co zapewnia ciągłość wizualną i materialną. We wnętrzach rdzeni wykorzystano ponownie materiały wykończeniowe odzyskane z budynku zabytkowego.

Elewacje Starej Mleczarni wykończono tynkiem cementowo-wapiennym z odtworzeniem detali architektonicznych, a stolarkę zaprojektowano jako drewnianą, skrzynkową. W nowym budynku zastosowano lekką obudowę z blachy ryflowanej i elementów aluminiowych, integrujących systemy wentylacyjne.

Dach nowego obiektu posiada warstwową konstrukcję z izolacją termiczną i wykończeniem drewnianym od strony wnętrza, eksponującym jego strukturę. Od strony południowej wprowadzono otwierane segmentowe bramy, umożliwiające pełne otwarcie budynku – stabilizowane za pomocą systemu lin stalowych.

Budynek częściowo podpiwniczono – garaż podziemny oraz pomieszczenia techniczne wykonano w technologii żelbetowej, natomiast w pozostałej części zastosowano płytę fundamentową. Całość tworzy spójny system łączący ciężkie, trwałe elementy nośne z lekką, adaptowalną strukturą przestrzenną.

// rdzenie // technika // materiał //

Rdzenie są tutaj sednem projektu. Nie dekoracją, nie dodatkiem – tylko warunkiem, żeby cała reszta mogła w ogóle działać. To one zbierają ciężar: konstrukcyjny, instalacyjny i organizacyjny. Dzięki temu przestrzeń pomiędzy nimi nie musi niczego udawać – może zostać pusta, zmienna, nieprzewidywalna.

Każdy rdzeń integruje trzy rodzaje infrastruktury. Twarda – konstrukcja, pionowy instalacyjny, woda, prąd, wentylacja. Mobilną – sprzęt, narzędzia, wyposażenie. I miękką – obecność ludzi, którzy potrafią pomóc, wytłumaczyć, wesprzeć. Bez tej trzeciej warstwy wszystko inne szybko zamienia się w magazyn rzeczy, z których nikt nie korzysta.

Narzędzia nie są „gdzieś na zapleczu”. Są dostępne. Magazyny są rozproszone w postaci schowków podręcznych i szafek w niszach rdzeni – można je otworzyć, wziąć sprzęt, użyć i oddać. To drobna decyzja projektowa, która realnie zmienia sposób korzystania z budynku.

Technicznie rdzenie spinają cały układ. Mieszczą pionowe instalacyjne, rozprawdzają media, stabilizują warunki wewnętrzne. Ogrzewanie parteru realizowane jest przez ściany grzewcze – przewody umieszczone w masywnych przegrodach rdzeni oddają ciepło równomiernie, bez widocznych urządzeń i bez punktowych źródeł. Rdzenie rozmieszczono w siatce umożliwiającej równomierne zasilanie całej hali.

Wewnątrz rdzeni, w przestrzeni pomiędzy stropami pomieszczeń i stropem budynku przewidziana została rezerwa powierzchni na ewentualne instalacje implementowane w przypadku zmiany wykorzystania stref lub budynku, lub potrzeby zastosowania nowych rozwiązań technologicznych w przyszłości.

Sala wielofunkcyjna działa dzięki prostym, ale precyzyjnym środkom: ścianom przesuwным, które faktycznie izolują, a nie tylko symbolicznie dzielą; sufit z panelami z wełny drzewnej, które tłumią pogłos; ściany rdzeni o zmodyfikowanym wątku cegły – rozpraszają dźwięk zamiast go odbijać punktowo. Równoległe wydarzenia w różnych strefach budynku nie wchodzi sobie w drogę. Strefa napraw w fablabie nie udaje „warsztatu”. Może być szczelnie odcięta roletą opuszczaną pomiędzy rdzeniami, ma własny sufit i niezależną wentylację mechaniczną. Dodatkowo system detekcji kontroluje stężenia substancji niebezpiecznych. To nie jest estetyka DIY – to realne warunki pracy z materiałem.

Dostępność nie jest dodatkiem, tylko częścią podstawowego układu. Wszystkie wejścia są bezprogowe, poziomy posadzek starego i nowego budynku zrównane. Komunikację pionową zapewnia dźwig obsługujący wszystkie kondygnacje.

System informacji jest jednoznaczny: oznaczenia w alfabecie Braille’a, kontrastowe elementy, ścieżki prowadzące, plan tyflograficzny przy wejściu. W przestrzeniach wspólnych – pętla indukcyjna i audiodeskrypcja.

W każdym rdzeniu przypisanym do strefy znajdują się toalety dostępne dla osób z niepełnosprawnościami, uzupełnione o przewijaki dla dzieci i dorosłych. W starej mleczarni pojawia się pokój multisensoryczny i przestrzeń rozmów z psychologiem. Rozwiązanie te zapewniają równy dostęp do obiektu, gwarantują stworzenie bezpiecznego, przyjaznego i dostępnego dla wszystkich użytkowników środowiska.

Budynek zakwalifikowano do strefy pożarowej ZL III. Obsługa pożarowa zapewniona jest z dróg publicznych ul. Dworcowej oraz ul. Jana Pawła II, a odległość budynku od drogi pożarowej nie przekracza 15 m. Dostęp do elewacji części parterowej zapewniono wzdłuż dłuższego boku budynku od strony ul. Dworcowej, a odstępy między drzewami o wysokości powyżej 3 m wynoszą minimum 12 m, co umożliwia dostęp do całej elewacji wschodniej. W budynku zaprojektowano 5 wyjść ewakuacyjnych, w tym jedno w części istniejącej, a długość dojścia ewakuacyjnego od drzwi do drogi pożarowej nie przekracza 50 m. W obiekcie przewidziano system sygnalizacji pożarowej SSP zgodnie z wymaganiami oraz oświetlenie awaryjne ewakuacyjne w korytarzach i pomieszczeniach, a także wyposażenie w gaśnice i hydranty wewnętrzne.

Układ zagospodarowania terenu nie jest dodatkiem do architektury, tylko jej przedłużeniem. Linie rdzeni wychodzą na zewnątrz i organizują przestrzeń w sposób analogiczny do wnętrza – między nimi pojawiają się „pola działania”, a same rdzenie mają swoje odpowiedniki w postaci gęstych, bardziej nieprzenikalnych skupisk zieleni. Działają one jak „miękkie rdzenie” – dają cień, schronienie, budują mikroklimat i tworzą refugia dla bioróżnorodności. Strefy są chronione przed nadmiernym przypadkowym wydeptaniem poprzez wały z obumarłych gałęzi, liści i traw z innych części terenu. Wały te stanowią z jednej strony przestrzenną barierę, z drugiej zaś środowisko życia dla owadów, drobnych ssaków i mikroorganizmów, przekształcając odpady organiczne w żywe ogniwo miejskiego ekosystemu.

Posadzki z wnętrza są kontynuowane na zewnątrz, bez progów i bez symbolicznego „wyjścia” – momentami trudno wskazać, gdzie kończy się budynek. To nie jest gest estetyczny, tylko operacyjny: umożliwia realne rozszerzenie aktywności.

Zamiast jednego, uporządkowanego ogrodu zaprojektowano układ czterech stref, które są bezpośrednimi odpowiednikami funkcji wewnętrznych i ich logiki działania.

Od strony ulicy pojawia się zieleń bardziej zdyscyplinowana – szpalerowa, miejska, czytelna. Działa jak fasada: porządkuje, filtruje, daje cień, ale też utrzymuje pewien dystans. To nie jest „ładny park”, tylko struktura, która ustawia relację między budynkiem a ulicą.

Dalej przestrzeń zaczyna się rozluźniać. Strefa rekreacji z wnętrza przechodzi płynnie w ogród ziołowo-warzywny. Rośliny są używane, zjadane, przetwarzane. Mięta, szałwia, tymianek, lebidka, ale też warzywa uprawiane w niewielkich szklarniach. Gotowanie, które było kulminacją przestrzeni wewnętrznej, wychodzi na zewnątrz i zaczyna obejmować produkcję. Granica między konsumpcją a wytwarzaniem się zaciera.

Strefa fablabu również nie kończy się na ścianie. Z jednej strony przechodzi w utwardzony plac roboczy – miejsce do malowania, szlifowania, pracy z materiałem, który nie powinien trafiać do środka. Z drugiej strony styka się ze strefą dostaw i placem manewrowym. Logistyka nie jest ukryta – jest częścią życia budynku. Brud, hałas i transport nie są wypychane na margines, tylko włączone do jego funkcjonowania.

Najbardziej „miękką” jest strefa południowa – przestrzeń relaksu. Ale nawet tutaj nie chodzi o klasyczny park czy łąkę zaprojektowaną pod liniijkę. To raczej kontrolowana dzikość. Nasadzenia oparte są w dużej mierze na gatunkach rodzimych, odpornych, często kojarzonych z roślinnością ruderalną – taką, która pojawia się sama w miejskich szczelinach. Trawy, byliny, rośliny pionierskie. To nie jest ogród wymagający stałej pielęgnacji, tylko środowisko, które ma zdolność do samodzielnego trwania i adaptacji.

Ważne jest to, że zieleń nie jest tu tłem ani dekoracją. Pełni funkcje przestrzenne (wydziela, prowadzi, filtruje), środowiskowe (retencja, cień, obniżanie temperatury), ale też społeczne – umożliwia zawłaszczanie przestrzeni w mniej sformalizowany sposób niż architektura. Można się w niej ukryć, można ją przekształcać, można ją zaniedbać. I to też jest dopuszczone.

Warstwa ekologiczna nie opiera się na spektakularnych gestach, tylko na zestawie dość prostych, ale konsekwentnie połączonych rozwiązań. Około 30% powierzchni dachu pokryto panelami fotowoltaicznymi, wspartymi magazynem energii, co pozwala wykorzystać produkowaną energię w czasie największego zapotrzebowania. Budynek wyposażono w pompę ciepła oraz system odzysku ciepła z wentylacji i zysków wewnętrznych.

Wentylacja opiera się przede wszystkim na mechanizmach pasywnych: klapy dachowe, uchylne przeszklenia, efekt kominowy wynikający z różnicy wysokości i temperatur. Lokalne systemy wentylacji mechanicznej wywiewnej uruchamiane są tylko tam, gdzie jest to konieczne – sterowane przez system BMS. W połączeniu z odpowiednią orientacją przeszkleń i systemem rolet zewnętrznych możliwe jest utrzymanie komfortu bez stosowania klimatyzacji.

Woda opadowa nie jest odprowadzana, tylko zatrzymywana. Trafia do zbiorników retencyjnych i jest ponownie wykorzystywana – do podlewania zieleni, spłukiwania toalet i zasilania punktów poboru wody w fablabie. Nawierzchnie terenu są przepuszczalne (kostka drenująca, nawierzchnie mineralno-żywiczne), a podłoże zostało zaprojektowane tak, by zwiększyć infiltrację. Nadmiar wody przejmują niecka retencyjna, która jednocześnie staje się elementem krajobrazu.

// instytucja // używanie // czas //

Otwartość bez zaplecza to ładne hasło, które w praktyce bardzo szybko zamienia się w selekcję: korzystają tylko ci, którzy i tak mają zasoby. Ten projekt nie udaje, że „wystarczy przestrzeń”. Proponuje instytucję – ale nie taką, która zarządza zachowaniem, tylko taką, która zapewnia warunki. Architektura i instytucja są tu dwoma warstwami tego samego mechanizmu: jedna materialna, druga organizacyjna. Jedna bez drugiej nie działa.

Ten budynek to infrastruktura dla sytuacji, które dopiero się wydarzą – albo nie wydarzą. Rdzenie, magazyny, warsztaty, zaplecze techniczne, obecność ludzi – to wszystko jest realne i policzalne. Reszta jest celowo niedookreślona. Instytucja działa dokładnie tak samo: zamiast listy funkcji i regulaminów daje ramy, w których użytkownicy sami definiują użycie. To oznacza zgodę na to, że przestrzeń będzie zawłaszczana, reinterpretowana, czasem używana „niezgodnie z intencją”. I to jest w porządku – dopóki nie niszczy wspólnego systemu.

Obiekt działa w trybie ciągłym. Hala – rozumiana jako zadaszony, publiczny plac – pozostaje dostępna 24 godziny na dobę - inaczej cała idea spontanicznego użycia się rozpada. Jednocześnie to nie jest naiwna otwartość. Rdzenie, w których znajdują się narzędzia, sprzęt i wrażliwa infrastruktura, mogą być zamykane. W praktyce oznacza to rozdzielenie przestrzeni od zasobów: przestrzeń jest wspólna i dostępna, zasoby są chronione i udostępniane w sposób kontrolowany.

Bezpieczeństwo nie opiera się na wykluczeniu, tylko na warstwach. Monitoring, obecność ochrony, kontrola dostępu do rdzeni – to są konkretne mechanizmy, które pozwalają utrzymać obiekt otwarty bez jego degradacji. To nie jest „wolna przestrzeń bez zasad”, tylko środowisko, w którym zasady są minimalne, ale egzekwowalne tam, gdzie to konieczne.

Kluczowe jest to, że użytkownicy nie są traktowani jako odbiorcy, tylko jako współtwórcy. Tak jak architektura jest otwarta na przekształcenia, tak instytucja jest otwarta na zmiany zasad. To oznacza, że reguły funkcjonowania nie są dane raz na zawsze – mogą być zmieniane, przesuwane, czasem łamane. Nie w sensie anarchii, tylko w sensie realnego uczenia się, jak działa wspólna przestrzeń. Projekt świadomie dopuszcza ryzyko. Przestrzeń może zostać zawłaszczona przez jedną grupę. Może pojawić się konflikt. Może coś przestać działać – technicznie albo społecznie. Architektura tego nie eliminuje, bo nie jest w stanie. Zamiast tego wprowadza mechanizmy, które pozwalają reagować: możliwość zamykania części rdzeni, obecność wsparcia, zaplecze techniczne, elastyczność układu. To nie jest system odporny na wszystko – to system, który może się korygować w trakcie działania. Granice – przestrzenne, programowe i instytucjonalne – nie są tu chronione, tylko testowane. Ich przekraczanie nie jest traktowane jako błąd, ale jako informacja: gdzie system działa, a gdzie się łamie. W tym sensie konflikt nie jest porażką, tylko narzędziem.

Architektura nie pilnuje porządku. Umożliwia jego negocjowanie. Bunt w tym projekcie nie polega na chaosie, lecz na zgodzie na konflikt i improwizację wobec zastanych reguł. Jednocześnie przy zapewnieniu zaplecza, które sprawia, że nieposłuszeństwo nie kończy się wykluczeniem.

Przekraczanie granic nie jest tu aktem wandalizmu, lecz formą uczenia się: jak działa wspólna przestrzeń, gdzie kończy się czyjaś wolność, a zaczyna odpowiedzialność.

Tabela programowa

Wykaz przestrzeni i pomieszczeń na potrzeby MALiB do wypełnienia przez Uczestnika konkursu na etapie Prac konkursowych

UWAGI DO TABELI

1. Uczestnicy wypełniają pozycje w kolumnach 5, 6 i 7.
2. ...* - W przypadku zaproponowania pomieszczeń lub przestrzeni wynikających z przedstawionej koncepcji, a nie wymienionych w niniejszej tabeli Uczestnik konkursu powinien dodać te pozycje jako kolejne.
3. W przypadku jeśli Uczestnik rezygnuje z pomieszczeń/przestrzeni wymienionych w tabeli należy wpisać to w kolumnie "UWAGI" jako "nie dotyczy" i dodać krótkie uzasadnienie nieuwzględnienia pomieszczenia/przestrzeni. Nie należy usuwać tej pozycji z tabeli.
4. Należy zachować zgodność oznaczeń pomieszczeń w tabeli i w części opisowej oraz rysunkowej.
5. Tabelę zapisaną w formacie *.xlsx lub *.xls należy złożyć jako postać elektroniczna Części opisowej.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
	POMIESZCZENIE / PRZESTRZEŃ	Planowana liczba: - pracowników (p) - użytkowników (u)	Sugerowana powierzchnia użytkowa wg wytycznych zamawiającego	Projektowana powierzchnia użytkowa (wypełnia Uczestnik konkursu)	Nr kondygnacji (wg projektu) (wypełnia Uczestnik konkursu)	UWAGI (wypełnia Uczestnik konkursu)
1. STREFA FUNKcjONALNA WEJŚCIA GŁÓWNEGO						
1.1.	Hol/hole wejściowy/e z poczekalnią/miejscem do zebrania się grup/forum		do decyzji Uczestnika	68,0	0,0	
1.2.	Recepcja z punktem informacyjnym	1p	do decyzji Uczestnika	5,0	0,0	
1.3.	Pomieszczenie ochrony z monitoringiem	1p	do decyzji Uczestnika			NIE DOTYCZY - Pomieszczenie ochrony mieści się w pomieszczeniu Recepcji z punktem informacyjnym (1.2.)
1.4.	Szatnie		wynikowo	6,0	0,0	
1.5.	Toalety ogólnodostępne w tym dla niepełnosprawnych.		wynikowo	20,0	0,0	
1.6.	Przedśionek przed toaletami			5,0	0,0	
...*						
Powierzchnia łącznie bez komunikacji i pomieszczeń technicznych (m2)				104,0		
2. STREFA FUNKcjONALNA BIBLIOTEKI						
2.1.	Przestrzeń do aranżacji na: księgozbiór, indywidualne miejsca do czytania, miejsce dla warsztatów na 15 - 20 uczestników (ok. 35 m2), 3 wyciszone "boksy" 4-osobowe do rozmów (3 x ok. 6 m2), przewidzieć szafki/schowki na plecaki (20).		155,0	130,0	0,0	
2.2.	Pomieszczenie dla obsługi księgozbioru	4p	25,0	10,0	0,0	
2.3.	Magazyn podręczny/schowek - obsługa zajęć		20,0			NIE DOTYCZY - Podręczne schowki rozmieszczone w ścianach rdzeni oraz podręczny magazyn w pomieszczeniu instruktora(2.4.)
2.4.	Pomieszczenie instruktora biblioteki			6,0	0,0	
2.5.	Strefa wyciszenia			22,0	2,0	
2.6.	Pokój psychologa			6,0	2,0	
Powierzchnia łącznie bez komunikacji, pomieszczeń technicznych i pomieszczeń sanitarno-higienicznych (m2)				200,0	174,0	
3. STREFA FUNKcjONALNA FABLAB						
3.1.	Przestrzeń FabLab	120u	400,0	240,0	0,0	
3.2.	Pomieszczenie do pracy z komputerami + aneks na drukarki tradycyjne i 3d	10u	50,0	15,0	0,0	
3.3.	Sala prezentacji	20u	50,0	55,0	0,0	
3.4.	Zaplecze magazynowe FabLab		60,0	19,0	0,0	Dodatkowe miejsca magazynowania we wnękach ścian rdzeni oraz w pomieszczeniu instruktora(3.7).
3.5.	Bufet /szatnia		do decyzji Uczestnika			NIE DOTYCZY - Obsługa bufetu z baru mlecznego, szatnie połączone z pomieszczeniem sanitarno-higienicznym (3.6)
3.6.	Pomieszczenia sanitarno-higieniczne z możliwością umycia się (bez pryszniców tylko umywalki) dla użytkowników FabLab.		wynikowo	8,0	0,0	
3.7.	Pomieszczenie instruktora FabLab z przestrzenią magazynową			12,0	0,0	
3.8.	Strefa relasku			61,0	0,0	
3.9.	Przestrzeń do organizowania warsztatów gastronomicznych			65,0	0,0	
3.10.	Ciemnia fotograficzna			10,0	-1,0	

3.11.	Pokój podcastów/radio młodzieżowe			23,0	2,0	
3.12.	Studio fotograficzne			6,0	2,0	
Powierzchnia łącznie bez komunikacji pomieszczeń technicznych (m2)			560,0	514,0		
4. STREFA FUNKcjONALNA SALI WIDOWISKOWEJ - WIELOFUNKcyjNEJ						
4.1.	Przestrzeń foyer Sali widowiskowej		do decyzji Uczestnika			NIE DOTYCZY - Została zawarta w holu wejściowym. Możliwość poszerzenia o część sali wejściowej (6.1)
4.1.	Sala widowiskowa - wielofunkcyjna.	250u	350,0	220,0	0,0	Isnieje możliwość powiększenia o pomieszczenie 3.3.
4.2.	Garderoba męska z toaletą i prysznicem	2u	15,0	9,0	0,0	Możliwość organizowania dodatkowych przestrzeni garderoby w pomieszczeniu 3.3.
4.3.	Garderoba damska z toaletą i prysznicem	2u	15,0	9,0	0,0	
4.4.	Magazyn sali widowiskowej		60,0	38,0	0,0	Miejsce składowania widowni wymienne z korytarzem obwodowym.
4.5.	Zaplecze na catering		15,0			NIE DOTYCZY - Catering z baru mlecznego może zostać zorganizowany i rozmieszczony w częściach budynku dopasowanych do okoliczności i charakteru oraz układu przestrzeni wydarzenia.
4.6.	Strefa rozładunku i magazynowa			31,0	0,0	
4.7.	Magazyn na instrumenty			14,0	0,0	
Powierzchnia łącznie bez komunikacji, pomieszczeń technicznych i pomieszczeń sanitarno-higienicznych (m2)			455,0	321,0		
5. STREFA FUNKcjONALNA GASTRONOMICZNA "BAR MLECZNY"						
5.1.	Sala wydawania posiłków i konsumpcji		60,0	40,0	0,0	
5.2.	Kuchnia z zapleczem		do decyzji Uczestnika	30,0	0,0	
5.2.	Kuchnia z zapleczem		do decyzji Uczestnika			
5.3.	Bar			5,0	0,0	
...*						
Powierzchnia łącznie bez komunikacji, zaplecza kuchennego, pomieszczeń technicznych i pomieszczeń sanitarno-higienicznych (m2)			60,0	75,0		
6. STREFA FUNKcjONALNA GALERII						
6.1.	Przestrzeń galerii		120,0	150,0	0,0	
6.2.	Magazyn galerii		30,0	30,0	-1,0	
6.3.	Magazyn podręczny 1			4,0	0,0	
Powierzchnia łącznie bez komunikacji, pomieszczeń technicznych i pomieszczeń sanitarno-higienicznych (m2)			150,0	184,0		
7. STREFA ADMINISTRACJI I PRACOWNIKÓW ZAPLECZE SOCJALNE						
7.1.	Pomieszczeni biurowe	1p	15,0	26,0	1,0	Open space
7.2.	Pomieszczeni biurowe	1p	15,0			NIE DOTYCZY - Jedno pomieszczenie biurowe typu open space
7.3.	Pomieszczeni biurowe	1p	15,0			NIE DOTYCZY - Jedno pomieszczenie biurowe typu open space.
7.4.	Pomieszczeni biurowe		15,0	9,0	1,0	Gabinet
7.5.	Pomieszczenie instruktorów	9p	40,0			NIE DOTYCZY - Część instruktorów posiada swoje stanowiska w open space, pozostała część w pomieszczeniach przy strefie biblioteki i strefy fablab'u.
7.6.	Pomieszczenie/a socjalne z zapleczem kuchennym	25p	40,0	28,0	1,0	
7.7.	Toalety, zaplecze sanitarne (z prysznicem) dla wszystkich pracowników MALiB w tym instruktorzy, pracownicy biblioteki i obsługa techniczno-porządkowa (męskie, damskie i niepełnosprawni)	25p				NIE DOTYCZY - toalety równomiernie rozłożone po całym budynku, w tym wszystkie toalety dla OzN, w tym część toalet z prysznicami.
7.8.	Pomieszczenie służbowe dla obsługi technicznej (konserwatorzy budynku, osoby sprzątające, stała obsługa techniczna Sali widowiskowej oraz ochrona)	3p		20,0	-1,0	
7.10.	2 magazyny każdy po 10m2 i pomieszczenia utrzymania czystości.			15,0	0,0 oraz -1,0	
...*						
...*						
Powierzchnia łącznie bez komunikacji i pomieszczeń technicznych			140,0	98,0		
8. POMIESZCZENIA HIGIENICZNO-SANITARNE						
8.1.	Toalety damskie		wynikowo			NIE DOTYCZY - W całym budynku, poza strefą wejściową w której toalety są z podziałem damskie, męskie, wszystkie toalety są przystosowane dla OzN i rozmieszczone w przetrzeni całego budynku.
8.2.	Toalety męskie		wynikowo			NIE DOTYCZY - W całym budynku, poza strefą wejściową w której toalety są z podziałem na damskie, męskie, wszystkie toalety są przystosowane dla OzN i rozmieszczone w przetrzeni całego budynku.
8.3.	Toalety dla niepełnosprawnych		wynikowo	25,0	Piętra od -1 do 2	
...*						

...*						
Powierzchnia łącznie bez komunikacji i pomieszczeń technicznych		0,0	29,0			
Łączna powierzchnia bez komunikacji, pomieszczeń technicznych i inych powierzchni nie określonych w tabeli powyżej.		1565,0	1820,0			
9. POMIESZCZENIA TECHNICZNE						
9.1.	Wentylatornie		do decyzji Uczestnika			NIE DOTYCZY - Wentylatory ukryte w przestrzeni nad rdzeniami.
9.2.	Węzeł cieplny		do decyzji Uczestnika	11	-1,0	
9.3.	Rozdzielnie		do decyzji Uczestnika	11	-1,0	
9.4.	Przyłłącze wody		do decyzji Uczestnika	11	-1,0	
9.5.	Pomieszczenia techniczne		do decyzji Uczestnika	22	-1,0	
9.6.	Inne pomieszczenia techniczne niezbędne zgodnie z zaproponowaną koncepcją do prawidłowego funkcjonowania budynku		do decyzji Uczestnika	0	0,0	NIE DOTYCZY.
9.7.	Rowerownia			23	-1,0	
9.8.	Serwerownia			11	-1,0	
Powierzchnia łącznie pomieszczenia techniczne		0,0	89,0			
10. KOMUNIKACJA						
10.1.	Komunikacja			123,0		
...*						
...*						
Powierzchnia łącznie komunikacja		0,0	123,0			
11. KONDYGNACJA PODZIEMNA - GARAŻ/MIEJSCE DORAŻNEGO SCHRONIENIA						
11.1.	Garaż dla min. 25 samochodów osobowych		do decyzji Uczestnika	851	-1,0	
11.2.	Pomieszczenia techniczne, gospodarcze, magazynowe.		do decyzji Uczestnika	15	0,0	Pomieszczenie na odpady.
11.3.	Sanitariaty dla MDS			22	-1,0	
11.4.	Pomieszczenie magazynowe dla MDS			16	-1,0	
Powierzchnia łącznie komunikacja		0,0	888			
Łączna powierzchnia MALiB		1565,0	2476,0			

Podane wielkości są zalecanymi minimalnymi powierzchniami.

KONKURS REALIZACYJNY, DWUETAPOWY NA OPRACOWANIE KONCEPCJI ARCHITEKTONICZNEJ
MIEJSCA AKTYWNOŚCI LOKALNEJ I BIBLIOTECZNEJ (MALIB) W PIASECZNIKACH

TABELA 2. TABELA PARAMETRÓW BUDYNKU
TABELA 3. TABELA BILANSU DLA TERENU OPRACOWANIA KONKURSOWEGO

Załączniki nr 6b2 i 6b3 do Regulaminu

TABELA 2		Załącznik nr 6b2	
PODSTAWOWE PARAMETRY BUDYNKU			
Lp.	Przeznaczenie terenu	jednostka	UWAGI
1.	Powierzchnia zabudowy (Pz)	1623m ²	
2.	Powierzchnia całkowita wszystkich kondygnacji – Pc (nadziemnych i	3502m ²	
3.	Powierzchnia całkowita kondygnacji nadziemnych (Pcn)	2159m ²	
4.	Powierzchnia całkowita kondygnacji podziemnych (Pcp)	1343m ²	
5.	Liczba kondygnacji podziemnych	1	
6.	Liczba kondygnacji nadziemnych	2	
7.	Wysokość	12,46m	
8.	Kubatura nadziemna brutto	11702m ³	
9.	Kubatura podziemna brutto	3088m ³	
10.	Liczba dźwigów osobowych w budynku	1szt.	
11.	Powierzchnia użytkowa	1820m ²	
12.	Wskaźnik PU/Pc	0,51	
13.	Wskaźnik PU/Pcn	0,84	
14.	Powierzchnia dachów zielonych	75m ²	
15.	Powierzchnia netto części nadziemnej	1943m ²	
16.	Powierzchnia netto części podziemnej	1260m ²	
17.	Miejsca parkingowe dla samochodów na kondygnacji podziemnej	25szt.	
18.	Miejsca postojowe dla rowerów na na kondygnacji podziemnej	13szt.	

TABELA 3		Załącznik nr 6b3		
BILANS DLA TERENU OPRACOWANIA KONKURSOWEGO				
Lp.	Przeznaczenie terenu	Pow. fizyczna (m ²) lub ilość (szt.)	Udział (%)	UWAGI
1.	Powierzchnia terenu opracowania konkursowego (m ²) - Dz. ew. 6/29	3257,00	100%	-
2.	Powierzchnia zabudowy (m ²)	1623,00	49,85%	
3.	Powierzchnia utwardzona (m ²)	591,00	18,15%	
3.1.	- w tym drogi wewnętrzne (m ²)	0,00	0	
3.1.	- w tym miejsca parkingowe (m ²)	35,00	1%	
3.2.	- w tym chodniki (m ²)	137,00	4,21%	
3.3.	- w tym place (m ²)	320,00	9,83%	
3.4.	- w tym ścieżki rowerowe (m ²)			
3.5.	- inne powierzchnie utwardzone (m ²) (określić jakie): mineralne utwardzone(plac Fablabu)	99,00	3,04	
3.6.	Rampa	35,00	1,00%	
...*				
4.	Powierzchnia zieleni (fizycznie m ²)	1043,00	32,02%	
4.1.	- w tym pow. zieleni na gruncie (fizycznie m ²)	968,00	29,73%	
4.2.	- w tym powierzchnia zieleni na dachach budynków (fizycznie m ²)	75,00	2,30%	
4.3.	Powierzchnie zieleni inne (fizycznie m ²) - określić jakie			
...*				
...*				
5.	Powierzchnia biologicznie czynna (m ²) (obmiar wg rozp. ws. war.techn.)	0,30		

6.	Miejsca parkingowe na terenie (szt.)	2,00		
6.1.	- w tym dla osób z niepełnosprawnościami (szt.)	2,00		
7.	Miejsca postojowe dla roewrów na terenie (szt)	20,00		
8.	Inne powierzchnie zgodnie z zaproponowaną koncepcją - określić jakie			
...*				
...*				
...*				

UWAGA DO TABEL 6b1, 6b3:

* W przypadku zaproponowania pomieszczeń lub elementów zagospodarowania wynikających z przedstawionej koncepcji Uczestnik konkursu powinien dodać do tabeli te pozycje.

**Informacja o szacowanych kosztach realizacji Inwestycji
oraz kosztach wykonania Przedmiotu usługi**

Załącznik nr 6a do Regulaminu

L.p.	Opis	Wartość [netto]
1	Wykonanie cz. budowlanej - budynek adaptowany Straej Mleczarni	4 170 000,00 zł
1.1	Remont elewacji i dachu (w tym konstrukcje)	2 800 000,00 zł
1.2	Remont wnętrz - Stan wykończeniowy wewnętrzny	520 000,00 zł
1.3	Instalacje elektryczne i teletechniczne wewnętrzne	350 000,00 zł
1.4	Instalacje sanitarne wewnętrzne	250 000,00 zł
1.5	Pozostałe instalacje oraz urządzenia techniczne i technologiczne wewnętrzne (w tym specjalistyczne oraz związane z rozwiązaniami proekologicznymi i energooszczednymi) niezbędne do funkcjonowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem	250 000,00 zł
2	Wykonanie cz. budowlanej - budynek nowo projektowany	22 560 000 zł
2.1	Stan surowy zamknięty (wraz z robotami ziemnymi i wycinką drzew)	12 000 000 zł
2.2	Stan wykończeniowy wewnętrzny i zewnętrzny.	7 200 000 zł
2.3	Dach zielony (o ile wystąpi)	250 000 zł
2.4	Instalacje elektryczne i teletechniczne wewnętrzne	880 000 zł
2.5	Instalacje sanitarne wewnętrzne	630 000 zł
2.6	Pozostałe instalacje oraz urządzenia techniczne i technologiczne wewnętrzne (w tym specjalistyczne oraz związane z rozwiązaniami proekologicznymi i energooszczednymi) niezbędne do funkcjonowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem	1 600 000 zł
3	Urządzenia techniczne - dźwigi	200 000 zł
4	Roboty zewnętrzne na terenie Inwestycji	450 000 zł
4.1	Nawierzchnie utwardzone: drogi, parkingi, chodniki itp.	250 000 zł
4.2	Zieleń (założenia oraz niezbędne wycinki)	140 000 zł
4.3	DFA: ławki, kosze, stojaki rowerowe	40 000 zł
4.4	Układ wodny naturalistyczny	- zł
4.5	Układ wodny sztuczny	- zł
4.6	Inne elementy zagospodarowania terenu zaproponowane w koncepcji konkursowej. WYMIENIĆ JAKIE:	
4.6.1	Szklarnia	20 000 zł
4.6.2		- zł
....*		
....*		
5	Sieci i przyłącza na terenie inwestycji	300 000 zł
6	Pozostałe instalacje oraz urządzenia techniczne i technologiczne zewnętrzne niezbędne do funkcjonowania budynku	100 000 zł
7	Inne koszty mające wpływ na realizację Inwestycji a wynikające z założeń i propozycji przedstawionych w koncepcji konkursowej (wymienić)	970 000 zł
7.1	Rozbiórka części istniejącego budynku	520000
7.2	Podbicie fundamentów budynku mleczarni	420000
7.3	Odzyskiwanie cegieł robiórkowych do ponownego użycia	30000
....*		
....*		
Szacunkowy koszt NETTO realizacji Inwestycji (suma 1 do 6)		27780000 zł netto

Szacunkowy koszt BRUTTO realizacji Inwestycji (suma 1 do 6)	34169400 zł brutto
UWAGA: <i>W pozycjach zaznaczonych na szaro należy wpisać kwotę sumaryczną wynikającą z pozycji zaznaczonych na biało. *w razie potrzeby wstawić odpowiednią liczbę wierszy i kontynuować numerowanie</i>	
UWAGA W wypadku przekroczenia kwoty maksymalnego planowanego kosztu realizacji Inwestycji, o której mowa w Rozdziale III, ust. 3 Regulaminu konkursu należy podać poniżej realne uzasadnienie takiego zwiększenia kwoty 	
Szacunkowy łączny koszt NETTO wykonania Przedmiotu usługi opisanej w Załączniku nr 1 do Regulaminu (Istotne postanowienia umowy)	1861260 zł netto
Szacunkowy łączny koszt BRUTTO wykonania Przedmiotu usługi opisanej w Załączniku nr 1 do Regulaminu (Istotne postanowienia umowy)	2289349,80 zł brutto

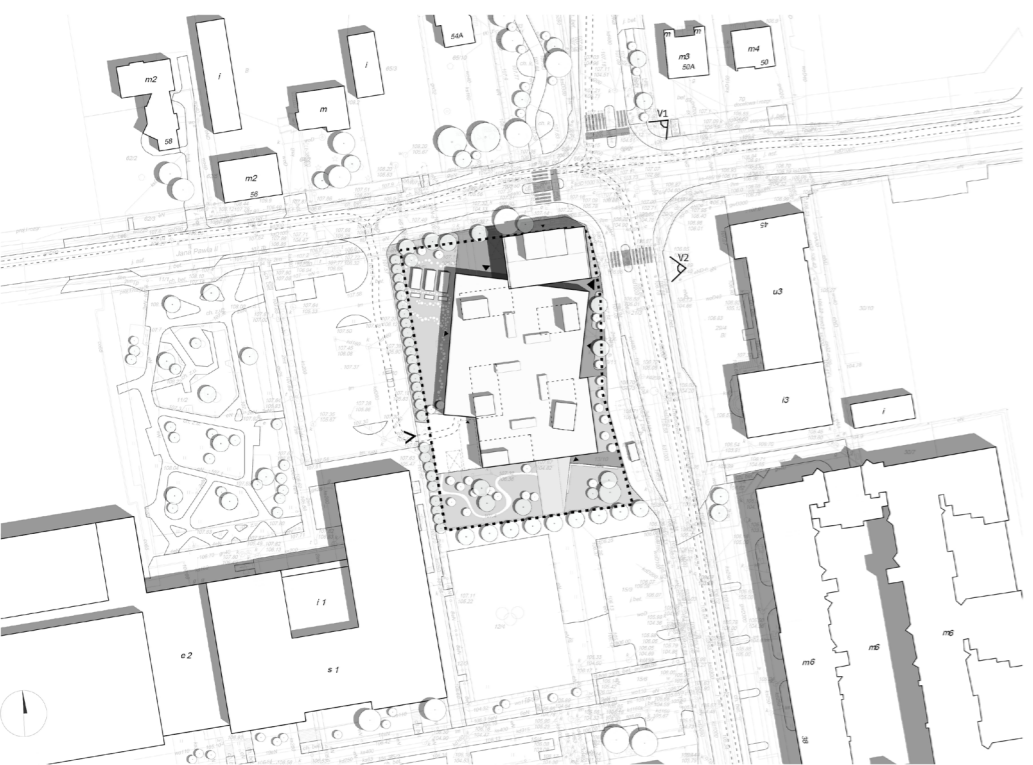
RAMY WSPÓLNE

konkurs realizacyjny dwuetapowy na opracowanie koncepcji architektonicznej Miejsca Aktywności Lokalnej i Bibliotecznej (MALB) w Piasecznie

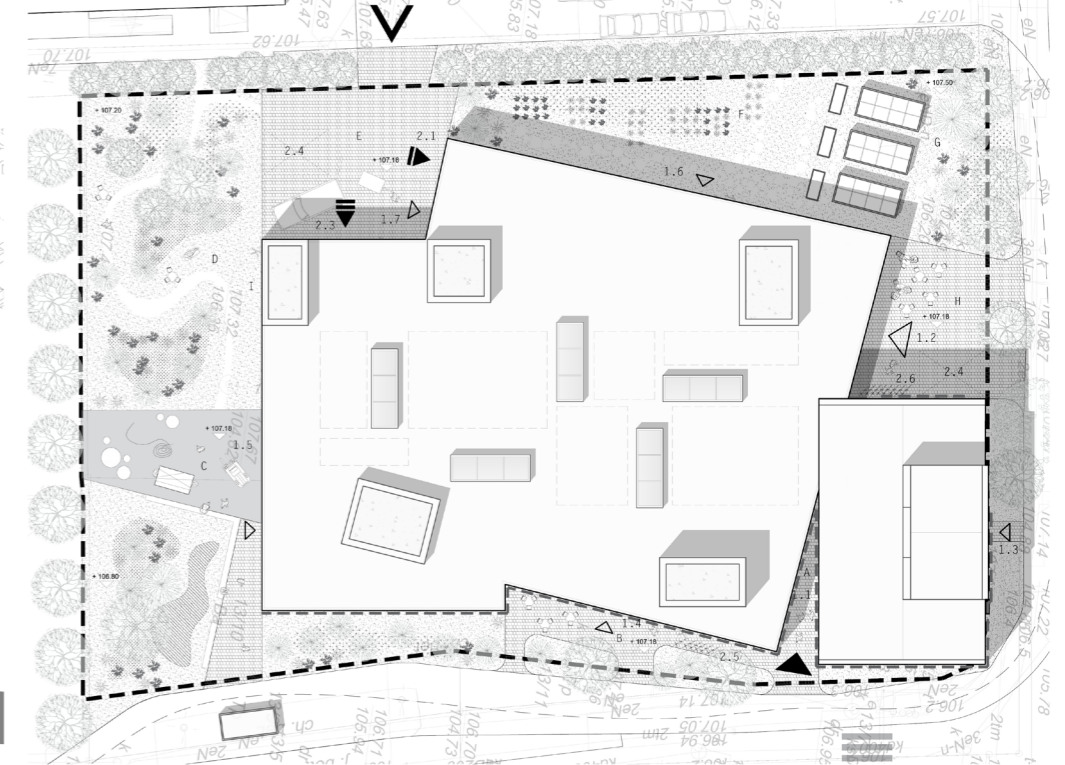
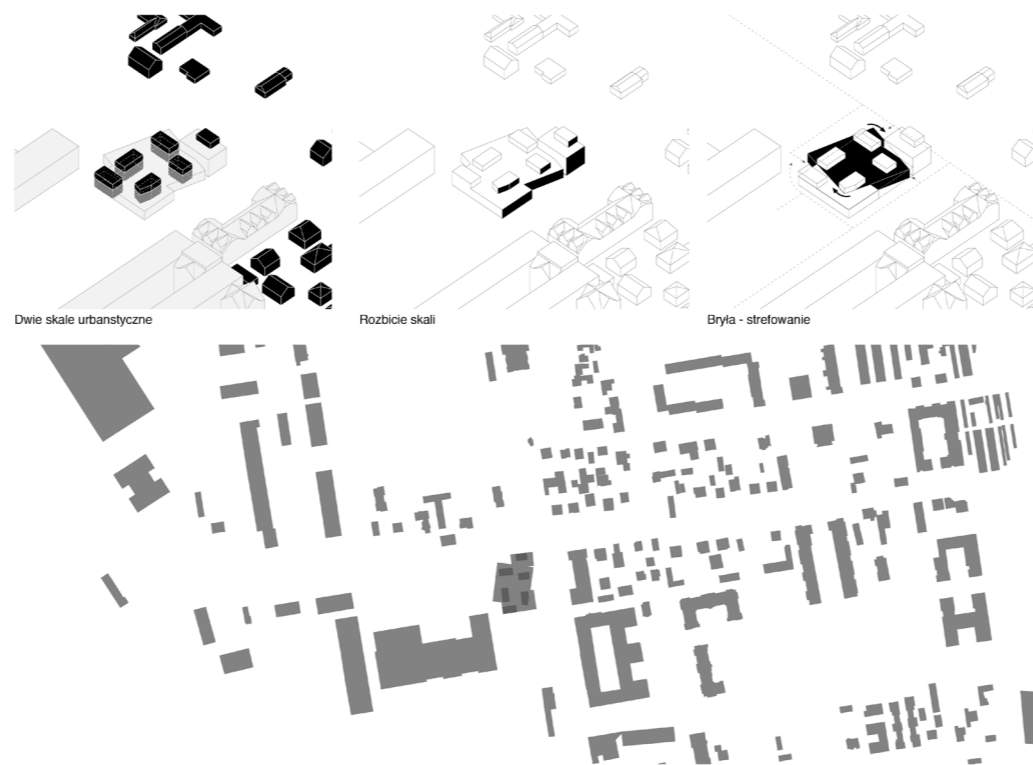

Architektura nie pilnuje porządku. Umożliwia jego negocjowanie. Bunt w tym projekcie nie polega na chaosie, lecz na zgodzie na konflikt i improwizacji wobec zastanych reguł. Jednocześnie przy zapewnieniu zaplecza, które sprawia, że nieopuszczalność nie kończy się wykluczeniem. Przekraczanie granic nie jest tu aktem wandalizmu, lecz formą uczenia się; jak działa wspólna przestrzeń, gdzie kończy się czujność, a zaczyna odpowiedzialność.

--- Granica opracowania	pow. utwardzona - kosa brukowa	Strefy funkcjonalne	1. Wejścia do budynku
Wejście główne do budynku	pow. mineralna biologicznie czynna	A Klin wejścia głównego	1.1 Wejście główne - MALB
Wejście główne do Baru Mlecznego	zieleni	B Plac Biblioteki	1.2 Wejście główne - Bar Mleczny
Wejście dodatkowe do budynku	ciąg pieszo-rowerowy	C Plac Fаблабу - przestrzeń doświadczeń	1.3 Budynek Starej Mleczarni
Wjazd do garażu	dostępność pożarowa elewacji	D Ogród Romantyczny - strefa drzewnej zieleni	1.4 Biblioteka
Wjazd do przestrzeni fablab	obszar paneli fotowoltaicznych	E Strefa zaplecza	1.5 Fablab
Wjazd główny na działkę	niecka retencyjna	F Ogród zielony, kwiatowy i wazonowy	1.6 Strefa warsztatów gastronomicznych
		G Park kieszonkowy	1.7 Strefa dostaw
		H Plac Baru Mlecznego	2. Komunikacja
		I Ściana graffiti	2.1 Wjazd na działkę
			2.2 Wjazd do garażu podziemnego
			2.3 Wjazd do przestrzeni Fablab
			2.4 Miejsce dla niepełnosprawnych
			2.5 Parking rowerowy - Bar Mleczny
			2.6 Parking rowerowy - MALB

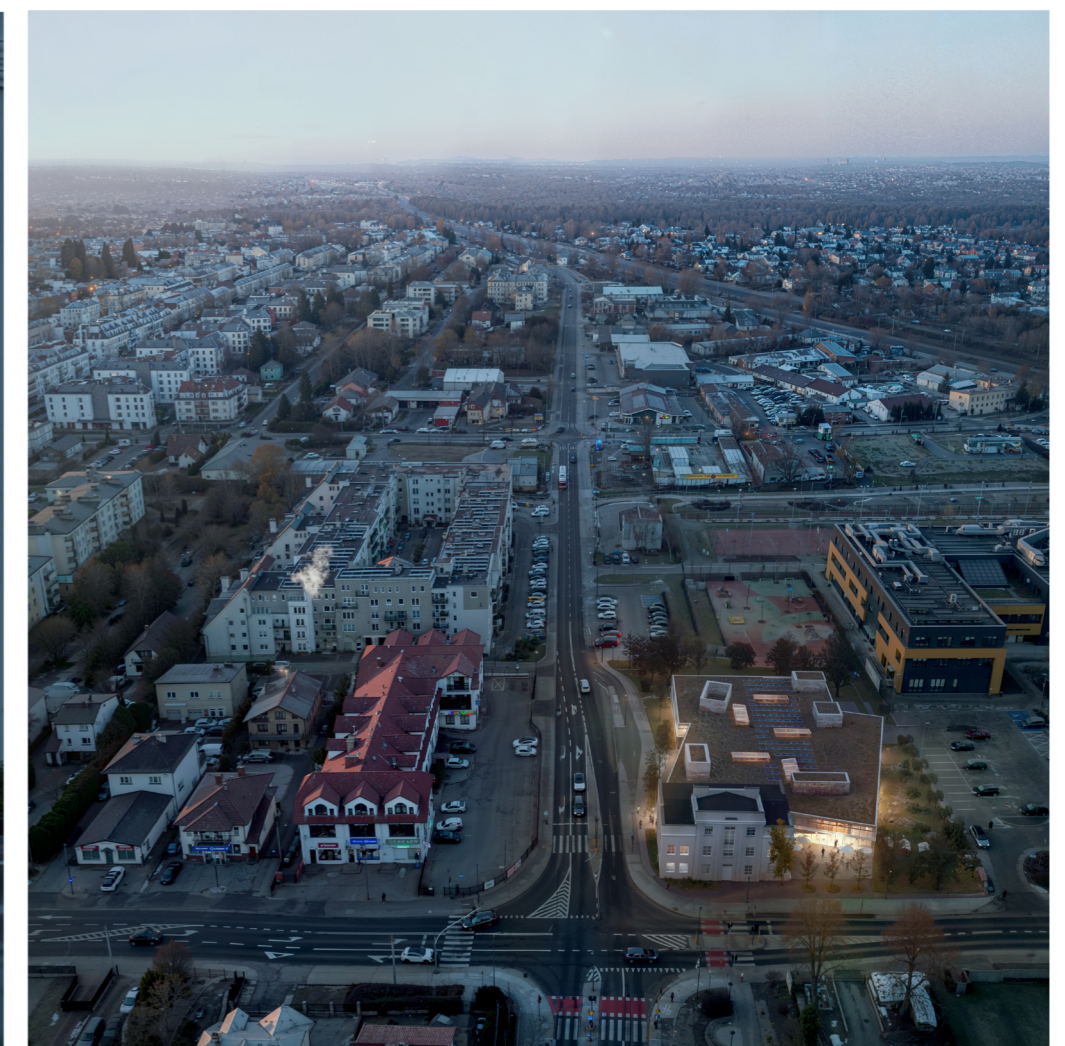
Sytuacja - skala 1:1000

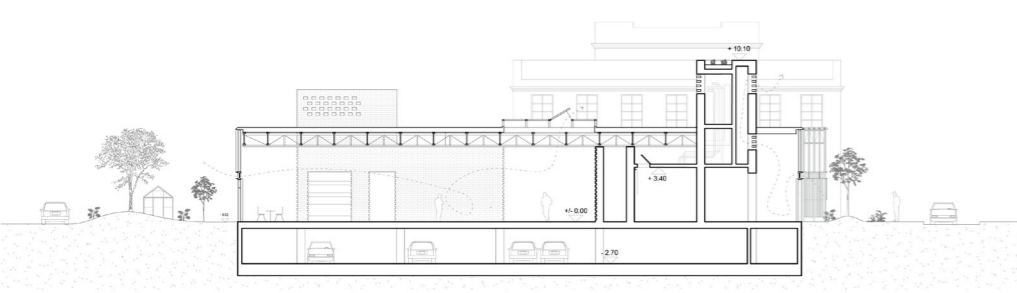
PZT - skala 1:250

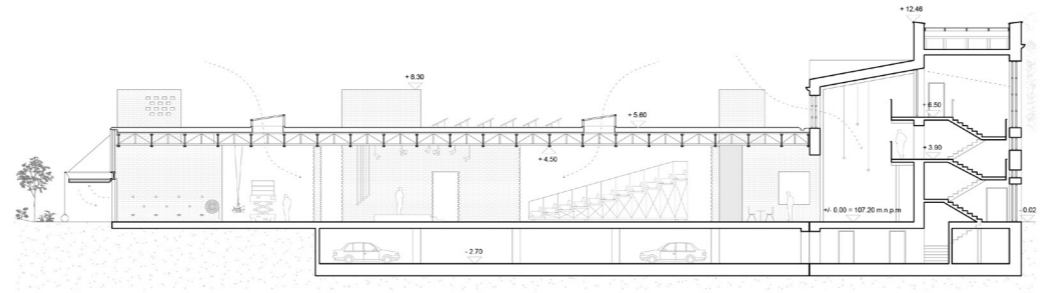
Wizualizacja 1 - widok budynku w szerokim kontekście

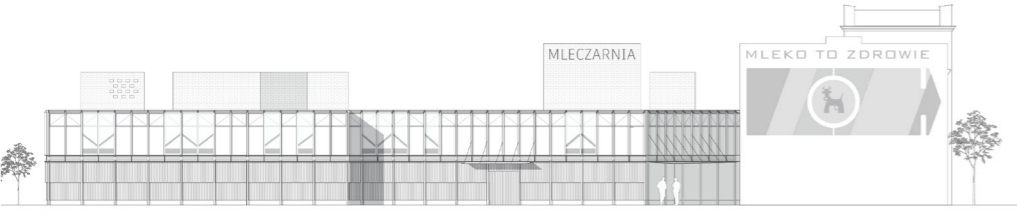
Wizualizacja terenu z lotu ptaka

Przekrój poprzeczny - skala 1:200

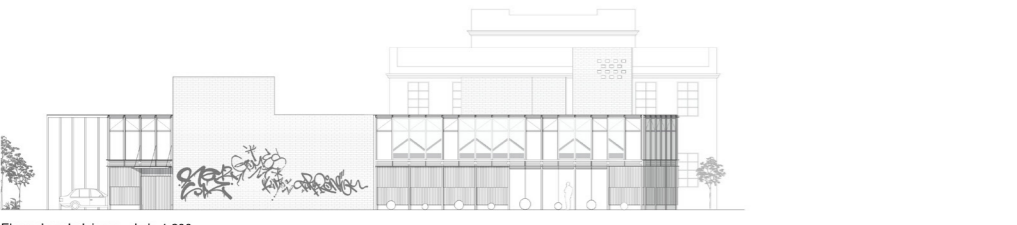
Przekrój podłużny - skala 1:200

Elewacja wschodnia - skala 1:200

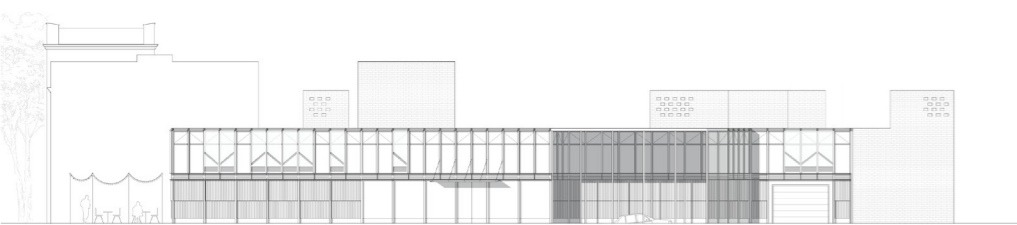
Rzut Parteru - skala 1:200

Elewacja południowa - skala 1:200

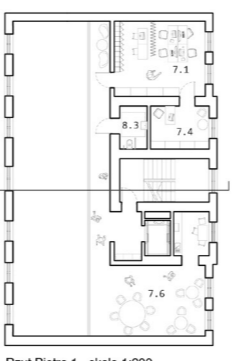
Wizualizacja 2 - strefa wejścia

Elewacja zachodnia - skala 1:200

Parter

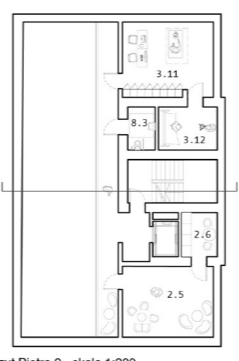
1.	Strefa Wejścia	68 m ²
1.1	Hol wejściowy i foyer	5 m ²
1.2	Recepcja	6 m ²
1.4	Szafki	20 m ²
1.5	Toalety	5 m ²
1.6	Przedsiónek	5 m ²

Rzut Piętra 1 - skala 1:200

Piętro 1

7.1	Pom. biurowe open space	26 m ²
7.4	Pokój dyskusyjny	9 m ²
7.6	Pom. socjalne z zapleczem kuchennym	28 m ²
8.3	Toaleta dla OZN	

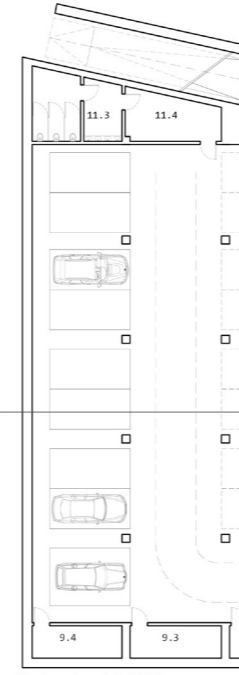
Rzut Piętra 2 - skala 1:200

Piętro 2

2.5	Strefa wyciszenia	22 m ²
2.6	Pokój psychologa	6 m ²
3.11	Social media lab	23 m ²
3.12	Studio fotograficzne	6 m ²
8.3	Toaleta dla OZN	

4. Strefa Salii Wielofunkcyjnej

4.1	Sala wielofunkcyjna	220 m ²
4.2	Garderoba męska	9 m ²
4.3	Garderoba damska	9 m ²
4.4	Magazyn sali widowiskowej	38 m ²
4.6	Strefa rozładunku i magazynowa	31 m ²
4.7	Magazyn na instrumenty	14 m ²

Rzut garażu - skala 1:200

5. Strefa Baru Mlecznego

5.1	Sala konsumpcyjna	40 m ²
5.2	Kuchnia z zapleczem	30 m ²
5.3	Bar	5 m ²

6. Strefa Wystawy

6.1	Przestrzeń galerii	150 m ²
6.3	Magazyn podręczny	4 m ²

7. Strefa obsługująca

7.10	Pom. magazynowe	15 m ²
8.3	Toalety dla niepełnosprawnych	25 m ²
10.1	Komunikacja	15 m ²
11.2	Pomieszczenie gromadzenia odpadów	

Kondygnacja podziemna

3.10	Ciemnia fotograficzna	10 m ²
6.2	Magazyn galerii	30 m ²
7.8	Pom. obsługi obiektu	20 m ²
8.3	Toaleta dla OZN	

Elewacja północna - skala 1:200

Wizualizacje dodatkowe - detal

Wizualizacja 3 - strefa wejścia

